

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ความแตกต่างของระบบเสียงและคำศัพท์ เป็นลักษณะที่สำคัญที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกภาษาไทยออกเป็นถิ่นต่างๆ ภาษาถิ่นที่สำคัญของไทย มีอยู่ 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาไทยถิ่นใต้ (ม.ร.ว.กัลยา, 2525) เท่าที่ผ่านมามีผู้ศึกษาภาษาไทยถิ่นทั้ง 4 ภาษานี้มากพอสมควร นอกจากจะแบ่งภาษาไทยออกเป็นภาษาไทยถิ่นหลัก 4 ภาษาแล้ว ยังแบ่งภาษาไทยถิ่นหลักทั้ง 4 ถิ่นออกเป็นภาษาไทยถิ่นย่อยอีก โดยใช้ระบบเสียงและคำศัพท์เป็นเกณฑ์ ในส่วนของระบบเสียงนั้น ระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์เป็นตัวแปรที่นักวิจัยจำนวนหนึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการศึกษา งานวิจัยที่ศึกษาภาษาไทยถิ่นต่างๆ โดยการนำความแตกต่างในส่วนของระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์มาศึกษามีอยู่หลายงาน ตัวอย่างเช่น ภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรี (Kalaya Tingsabadh, 1980 และ ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภัทย์, 2533) ภาษาไทยถิ่นราชบุรี (ลอรัตน์ รัตนคิลก ฅ ภูเก็ต, 2526) ภาษาไทยถิ่นนครปฐม (จรรยา นวลจันทร์ แสง, 2535) ภาษาไทยถิ่นสุราษฎร์ธานี (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ, 2521) และ ภาษาไทยถิ่นนครศรีธรรมราช (จริยา สมนึก, 2525) เป็นต้น งานวิจัยต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าวรรณยุกต์เป็นลักษณะที่สำคัญที่ใช้ในการจำแนกภาษาไทยออกเป็นภาษาถิ่นต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาภาษาไทยถิ่นใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยถิ่นเกาะสมุย เนื่องจาก Brown (1965) และ Diller (1976) ได้แยกภาษาเกาะสมุยออกจากภาษาไทยถิ่นใต้อื่นๆ นั่นคือ ทั้ง 2 งานถือว่าภาษาสมุยเป็นภาษาถิ่นย่อยที่พูดที่ อ.เกาะสมุยแห่งเดียวเท่านั้น แต่ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ ศึกษาาระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 16 อำเภอ พบว่า ระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ของภาษาสมุยนั้น ไม่ได้พูดที่ อ.เกาะสมุยแห่งเดียวเท่านั้น แต่ยังพูดที่ อ.กาญจนดิษฐ์ อ.ดอนสัก และ อ.พังน อีกด้วย นอกจากนี้ จริยา สมนึก (2525) ซึ่งศึกษาาระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ใน จ.นครศรีธรรมราช ยังพบว่า ลักษณะการรวมและแยกเสียงวรรณยุกต์ของ อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช เหมือนกับที่ อ.เกาะสมุย อ.กาญจนดิษฐ์ อ.ดอนสัก และ อ.พังน จ.สุราษฎร์ธานี

อีกประการหนึ่ง นักวิชาการหลายท่าน เช่น ภิญโญ จิตต์ธรรม (2513) เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2531) และอัครา บุญทิพย์ (2535) แบ่งภาษาไทยถิ่นใต้ออกเป็น 2 ภาษาถิ่นย่อย คือ ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันตก ซึ่งพูดในบริเวณจังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต ระนอง ชุมพร สุราษฎร์ธานี

และภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก ซึ่งพูดในบริเวณจังหวัดตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส นอกจากนี้ ดวงใจ เอช (2529) ศึกษาเรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช พบว่า แนวแบ่งเขตภาษาที่สำคัญอยู่ที่บริเวณเส้นแบ่งเขตระหว่าง 2 จังหวัดนี้ ในส่วนของอำเภอเกาะสมุยนั้น ดวงใจพบว่าคำศัพท์บางคำในภาษาถิ่นเกาะสมุย เหมือนกับที่ใช้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและคำศัพท์บางคำเหมือนกับที่ใช้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้เห็นว่าภาษาเกาะสมุยมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นใต้ปะปนกัน นอกจากนี้ดวงใจยังพบคำศัพท์บางคำที่มีใช้เฉพาะในภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยและไม่ปรากฏในถิ่นอื่นด้วย

ในปัจจุบันอำเภอเกาะสมุยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ การส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลทำให้เกาะสมุยเปลี่ยนจากอำเภอเล็กๆ เป็นอำเภอที่เจริญและทันสมัยมากที่สุดแห่งหนึ่ง ชาวสมุยต้องติดต่อสื่อสารกับผู้พูดภาษาไทยถิ่นอื่นๆ มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยมาตรฐาน จึงน่าสนใจศึกษาว่าวรรณยุกต์ในภาษาเกาะสมุยได้แปรเปลี่ยนไปจากที่ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ (2521) ได้ศึกษาไว้เมื่อ 26 ปีก่อนมากน้อยเพียงใด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นเกาะสมุย เพื่อหาคำตอบว่าปัจจุบันภาษาไทยถิ่นสมุยมีระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์เป็นเช่นไร เหมือนหรือแตกต่างจากผลของงานวิจัยในอดีตเพียงใด อีกทั้ง ผู้วิจัยต้องการหาคำตอบว่า ภาษาไทยถิ่นสมุย กำลังมีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาจากคน 2 รุ่นอายุ โดยแบ่งเป็นผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย อีกประการหนึ่งที่น่าสนใจคือคนต่างถิ่นเข้ามาตั้งรกรากเฉพาะในบางพื้นที่ของเกาะสมุย ไม่กระจายไปทั่วทั้งเกาะ บางตำบลมีคนต่างถิ่นเข้ามาอยู่อาศัยมาก แต่บางตำบลมีคนต่างถิ่นเข้ามาอยู่อาศัยน้อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่ามีการแปรระหว่างตำบลต่างๆ ด้วยหรือไม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วิเคราะห์การแปรของระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดโดยผู้พูดอายุมากและผู้พูดอายุน้อยในทุกตำบลของอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ภาษาไทยถิ่นใต้เกาะสมุยที่พูดโดยผู้ที่มีอายุต่างกันในแต่ละตำบลมีระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์แตกต่างกัน
2. ความแตกต่างของระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ระหว่างรุ่นอายุแปรไป ตามถิ่นที่อยู่ของผู้พูด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาวรรณยุกต์จากคำพยางค์เดียวเท่านั้น จะไม่ศึกษาวรรณยุกต์จากคำหลายพยางค์หรือจากคำพูดต่อเนื่อง
2. วิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์โดยใช้การฟังและวิเคราะห์สัทลักษณะของวรรณยุกต์ด้วยวิธีการทางกลศาสตร์
3. ใช้ผู้บอกภาษาเพศชายเท่านั้น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเสียงที่กำลังจะเกิดขึ้นในภาษาไทยถิ่นใต้
2. เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.6 สัญลักษณ์ คำย่อ และคำนิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

1.6.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับวรรณยุกต์

1.6.1.1 กล้องวรรณยุกต์

ตัวอักษร A, B, C, DL, DS หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยดั้งเดิมที่นักภาษาศาสตร์เปรียบเทียบและเชิงประวัติสืบสร้างไว้ ดังนี้

A หมายถึง	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ดั้งเดิมที่ปรากฏในคำเป็น
ไม่มีเครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับ เช่น คำว่า ขา ตา ทา เป็นต้น
B หมายถึง	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ดั้งเดิมที่ปรากฏในคำเป็น
มีเครื่องหมายวรรณยุกต์เอกกำกับ เช่น คำว่า ข่า ป่า ท่า เป็นต้น

- C หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ดั้งเดิมที่ปรากฏในคำเป็น
มีเครื่องหมายวรรณยุกต์โทกำกับ เช่น คำว่า ฝ่า ป่า ทำ เป็นต้น
- DL หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ดั้งเดิมที่ปรากฏในคำพยางค์ตายสระเสียงยาว
เช่น คำว่า ขาด ปาด ทาบ เป็นต้น
- DS หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ดั้งเดิมที่ปรากฏในคำพยางค์ตายสระเสียงสั้น
เช่น คำว่า ชัด ปัด ทับ เป็นต้น

ตัวเลข 1 2 3 4 หมายถึง พยัญชนะต้นของคำที่ปรากฏในกล่องวรรณยุกต์ในแต่ละแถว ดังนี้
แถวที่ 1 เสียงโหมะ-เสียดแทรก เทียบได้กับ อักษรสูง ได้แก่ ข ฉ ผ ฝ ศ ช ษ ห เป็นต้น
แถวที่ 2 เสียงอโหมะ-ลิดล-กัก เทียบได้กับ อักษรกลางเฉพาะ ก จ ฎ ต ป
แถวที่ 3 ช่องเส้นเสียง เทียบได้กับ อักษรกลางเฉพาะ ฎ ค บ อ
แถวที่ 4 เสียงโหมะ เทียบได้กับ อักษรต่ำ ได้แก่ ม น ร ว ล เป็นต้น

1.6.1.2 ตัวเลขที่ใช้แสดงสัทลักษณะ

ตัวเลข 1-5 แสดงระดับเสียงวรรณยุกต์ 5 ระดับ ได้แก่ สูง [5] กลางค่อนข้างสูง [4] กลาง [3] กลางค่อนข้างต่ำ [2] และต่ำ [1] และในการบรรยายแต่ละวรรณยุกต์จะใช้ตัวเลข 2-3 ตัว ตัวแรกแสดงระดับเสียงที่เป็นจุดเริ่มต้นของวรรณยุกต์ ตัวเลขตัวสุดท้ายจะแสดงจุดสุดท้ายของระดับเสียงวรรณยุกต์ ส่วนตัวเลขตัวที่ 2 ถ้ามีจะแสดงระดับเสียงในจุดที่มีการเปลี่ยนระดับเสียง เช่น [451] หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้นของระดับเสียงกลางค่อนข้างสูง จากนั้นระดับเสียงสูงขึ้นและมีจุดสิ้นสุดของเสียงที่เสียงต่ำ

[] แทนเสียงวรรณยุกต์ เช่น [35] หมายถึง เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น , [21] หมายถึง เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ตก

1.6.2 คำย่อ

- ว. ย่อมาจาก หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่
 - ว.1 หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1
 - ว.2 หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
 - ว.3 หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3
 - ว.4 หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4
 - ว.5 หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5
 - ว.6 หมายถึง หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6

1.6.2 นิยามศัพท์

คำเดี่ยว หมายถึง คำหนึ่งพยางค์ที่เปล่งเสียงหนึ่งครั้ง เช่น ขา ตา ทา ขาด ปาด ทาบ ซัด ปิด ทับ เป็นต้น

คำพยางค์เป็น หมายถึง คำที่ลงท้ายด้วยสระเสียงยาวหรือมีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงนาสิกหรือเสียงกึ่งสระ เช่น คำว่า มือ ขา เรือ ลม ดิน น้ำ ควาย เอา เป็นต้น

คำพยางค์ตาย หมายถึง คำที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงกัก ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำพยางค์ตายสระเสียงยาว คือคำที่มีสระเสียงยาวและสระประสมและลงท้ายด้วยพยัญชนะเสียงกัก เช่น คำว่า ขาด ปาด ทาบ เปลือก เรียบ ลวก เป็นต้น และคำพยางค์ตายสระเสียงสั้น คือคำที่มีสระเสียงสั้นและลงท้ายด้วยพยัญชนะเสียงกัก เช่น คำว่า ซัด ปิด ทับ เป็นต้น

ค่าความถี่มูลฐาน (Fundamental Frequency หรือ F0) หมายถึง ค่าความถี่องค์ประกอบย่อยที่ต่ำที่สุดที่ปรากฏในอัตราการสั่นของเส้นเสียง ถ้าเส้นเสียงมีอัตราการสั่นมากรอบต่อวินาที เสียงที่ได้ยินจะเป็นเสียงสูงหรือมีค่าความถี่ที่สูง แต่ถ้าเส้นเสียงมีอัตราการสั่นน้อยรอบต่อวินาที เสียงที่ได้ยินจะเป็นเสียงต่ำหรือมีค่าความถี่ที่ต่ำ ค่าความถี่มูลฐานมีหน่วยเป็นรอบต่อวินาที (cycle per second หรือ cps) หรือเป็นเฮิรตซ์ (Hertz)

ค่าระยะเวลา (Duration) หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการเปล่งเสียง มีหน่วยเป็น มิลลิวินาที (Millisecond หรือ ms)

ค่าความถี่มูลฐานจริง หมายถึง ค่าความถี่มูลฐานของแต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในแต่ละคำ เป็นค่าความถี่ที่ได้จากการวิเคราะห์เสียงวรรณยุกต์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์คลื่นเสียง

ค่าความถี่มูลฐานเฉลี่ย หมายถึง ค่าเฉลี่ยของค่าความถี่มูลฐานของแต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในคำที่ผู้บอกภาษาออกเสียงคำละ 5 ครั้ง

รูปเชิงกล หมายถึง ค่าความถี่มูลฐานหรือค่าความถี่มูลฐานเฉลี่ยของแต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์

Semi-tone หมายถึง ครึ่งระดับเสียงซึ่งคำนวณจาก Hertz ด้วยสูตร $=12 * \text{LOG}(\text{Hertz}/440.2)$

1.7 รายละเอียดเกี่ยวกับ อ. เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา รวมทั้ง ที่ตั้ง อาณาเขต และเขตการปกครองของอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยศึกษาจากหนังสือ “เกาะสมุย” ซึ่งจัดทำโดยสำนักพิมพ์สารคดี นอกจากนี้บางส่วนยังมาจากแผนพัฒนาเทศบาลตำบลเกาะสมุยระยะ 5 ปีอีกด้วย

1. ประวัติความเป็นมา

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุดของเกาะสมุยและเกาะใกล้เคียงก็คือถ้ำหลวงมโหรีที่กสัมฤทธิ์ที่พบที่วัดดลิ่งพังหรือวัดคีรีวงการามเมื่อเดือนกันยายน 2520 เป็นถ้ำถ้ำขนาดใหญ่ สร้างขึ้นในยุคโลหะมีลวดลายสวยงาม ปัจจุบันจัดแสดงไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไชยา อ.ไชยา สันนิษฐานว่าใช้ตีเป็นสัญญาณรวมพล เดือนภัย หรือประกอบพิธีกรรมต่างๆ

ในสมัยราชวงศ์ฮั่น (ราว พ.ศ. 337-534) ชาวจีนเดินทางไปค้าขายกับชาวโรมัน สินค้าออกจากจีนในช่วงเวลานั้นก็คือเครื่องเทศ สีข้อมผ้า เครื่องปั้นดินเผา นำไปแลกเปลี่ยนกับเงินและทองคำที่อาณาจักรโรมัน แล้วเดินทางกลับทางทะเลแดง ผ่านช่องแคบมะละกา อ่าวไทย พุนัน และไซ่ง่อน ชาวจีนได้เรียกเกาะสมุยและเกาะใกล้เคียง (หมายถึงเกาะสมุย เกาะแตน เกาะพะงัน เกาะเต่า และ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทองในปัจจุบัน) ว่า “หมู่เกาะอ่างทอง” หมู่เกาะอ่างทองในเวลานั้นเป็นจุดที่เสี่ยงต่อการถูกปล้น เพราะเป็นแหล่งซ่อนสมุขของพวกโจรหรือเรียกว่า “สลัดทะเลหลวง” ที่รอปปล้นเรือสินค้าที่บรรทุกของกลับประเทศจีน

ชื่อ “เกาะสมุย” นี้มีปรากฏใช้กันตั้งแต่ยุคที่อาณาจักรศรีวิชัยรุ่งเรืองอำนาจ คาดว่าอาจจะมาจากคำว่า “เซ่าบ่วย” ซึ่งเป็นภาษาจีนไหหลำ แปลว่า “ด่านแรก” เพราะชาวจีนไหหลำนิยมใช้เกาะสมุยเป็นจุดแวะพักเรือสินค้าระหว่างเดินทางไปทางอินเดีย ดังจะเห็นได้ว่ามีชาวจีนไหหลำตั้งรกรากอยู่บนเกาะสมุยเลี้ยงชีพด้วยการทำประมงและปลูกมะพร้าวขาย เป็นบรรพบุรุษของชาวเกาะส่วนหนึ่งในปัจจุบัน

ในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เกาะสมุยอยู่ภายใต้การปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช ส่วนเกาะพะงันอยู่ภายใต้การปกครองของเมืองไชยา ต่อมาชาวเกาะสมุยได้ร้องเรียนว่าถูกเจ้าเมืองนครศรีธรรมราชกดขี่ข่มเหงเป็นอย่างมาก สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานุวาทันธุระศจักราชได้นำความขึ้นกราบทูลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์จึงโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายเกาะสมุยมาขึ้นกับเมืองไชยา

ใน พ.ศ. 2440 เกาะสมุยได้รับการยกฐานะเป็น อ. เกาะสมุยส่วนเกาะพะงันถูกยุบเป็นตำบลสองตำบล คือ ต. เกาะพะงัน และ ต. บ้านใต้ ขึ้นตรงกับเกาะสมุย จนกระทั่ง พ.ศ. 2513 จึงยกฐานะ

ขึ้นเป็นกิ่ง อ. เกาะพัง และยกฐานะขึ้นเป็น อ. เกาะพัง เมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2520 ปัจจุบันเป็นอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดใน จ. สุราษฎร์ธานี

เกาะสมุยเป็นที่รู้จักกันในนามเกาะมะพร้าว เพราะเป็นแหล่งเพาะปลูกมะพร้าวพันธุ์ดีส่งไปขายกรุงเทพฯเป็นจำนวนมากถึงเดือนละ 2 ล้านลูก นักท่องเที่ยวเริ่มรู้จักเกาะสมุยเมื่อราว 30 ปีก่อน ในยุคนั้นเกาะสมุยยังเต็มไปด้วยสวนมะพร้าวกับหาดทรายที่สวยงามและเงียบสงบ ก่อนจะเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันเกาะสมุยกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่คึกคัก มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติไปเยือนราว 5 แสนคนต่อปี มีความเจริญอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะหาดขอนนิมอย่างหาดเฉวงและหาดละไมซึ่งเติบโตไปในทิศทางเดียวกับหาดพัทยาของชลบุรีและหาดป่าตองของภูเก็ต แต่ก็ยังมีหาดทรายอีกหลายหาดซึ่งยังคงเงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน

บรรพบุรุษชาวเกาะสมุยบางส่วนอพยพมาจากเกาะไหล่ล่าประเทศจีน และมาจากจังหวัดใกล้เคียงเช่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดชุมพร และยังมีชาวมุสลิมมาจากจังหวัดปัตตานี โดยชาวมุสลิมนี้มีจำนวนถึงหนึ่งในสามของชาวเกาะสมุยทั้งหมด ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บนเกาะสมุยเกาะพัง และเกาะเต่าส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำสวนมะพร้าวซึ่งคิดเป็นร้อยละ 86 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมดส่วนที่เหลือทำสวนทุเรียน ลางสาด และยางพารา อาชีพรองลงมาคือประมงและเลี้ยงสัตว์ (สุขสวัสดิ์, 2547)

2. ที่ตั้ง

อำเภอเกาะสมุยอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ในอ่าวไทยฝั่งตะวันตกระหว่างละติจูด 9 องศา 24 ลิปดาเหนือ และละติจูด 9 องศา 34 ลิปดาเหนือ กับลองจิจูด 99 องศา 55 ลิปดาตะวันออก และลองจิจูด 100 องศา 05 ลิปดาตะวันออก เกาะสมุยเป็นเกาะที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 3 ของประเทศไทยคือ 252 ตร.กม. รองจากเกาะภูเก็ตและเกาะช้าง เกาะสมุยอยู่ห่างจากชายฝั่งสุราษฎร์ธานีราว 84 กม. และห่างจากกรุงเทพฯ ราว 750 กม.

3. อาณาเขต

ทิศเหนือ	- ติดกับทะเล อ. เมือง จ. ชุมพร
ทิศใต้	- ติดกับทะเล อ. ชนอม จ. นครศรีธรรมราช
ทิศตะวันออก	- ติดกับทะเลอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	- ติดกับทะเล อ. ไชยา อ. ท่าชนะ อ. เมือง อ. คอนสัก อ. กาญจนดิษฐ์ จ. สุราษฎร์ธานี

4. เขตการปกครอง

อำเภอเกาะสมุยแบ่งการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 39 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลลิปะน้อย ต.ลิ้งงาม อ่างทอง หน้าเมือง ปอผุด มะเร็ต และแม่น้ำ (ภาพที่ 1.1)

ภาพที่ 1.1 แผนที่อำเภอเกาะสมุย แสดงตำบลทั้ง 7 ตำบล
มาตราส่วน 1:1500000

ปัจจุบันเกาะสมุยมีถนนรอบเกาะยาว 50 กม. ชื่อ ถ. ทวีราษฎร์รักดี เป็นทางลาดยางอย่างดีตลอดสาย บนเกาะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ สนามบิน โรงแรม และบังกะโลหลายระดับราคากว่า 240 แห่ง ทั้งที่ราคาถูกมากๆ และห้องราคาแพง นอกจากหาดทรายแล้ว ยังมีวัด พิพิธภัณฑ์ สวนผีเสื้อ และน้ำตกหลายแห่ง รวมถึงการแสดงต่างๆ เช่น ฟาร์มงู ฟาร์มจระเข้ ศูนย์ฝึกลิง บ้านควายไทย เป็นต้น จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวที่นิยมพักผ่อนแบบสงบมักเดินทางไปเที่ยวเกาะพะงัน เกาะเต่า และเกาะเตตน แม้จะใช้เวลานานกว่าและมีสิ่งอำนวยความสะดวกน้อยกว่าเกาะสมุย แต่ก็มีค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่า และมีความเป็นธรรมชาติมากกว่า

ชายหาดที่สวยงามที่สุดและยาวที่สุดของเกาะสมุยอยู่ทางตะวันออกของเกาะคือหาดเฉวง ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อผุดและหาดละไม ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลมะเร็ด จึงทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวของเขตนี้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและกลายเป็นตลาดท่องเที่ยวเต็มรูปแบบ ทั้ง 2 หาดนี้ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับ 1 ของเกาะสมุยและเป็นแหล่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมาเที่ยวชม จนปัจจุบันทั้งสองหาดเป็นศูนย์กลางของธุรกิจท่องเที่ยว มีที่พักและบริษัทนำเที่ยวมากมายเกิดขึ้น ส่วนหาดทางด้านใต้ของเกาะตั้งแต่หาดตลิ่งงามถึงหาดหัวถนน ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลตลิ่งงามและตำบลหน้าเมือง จะเต็มไปด้วยหินและซากปะการัง ไม่เหมาะกับการเล่นน้ำจึงเป็นเขตที่มีความเงียบสงบมาก จึงทำให้การเจริญเติบโตทางธุรกิจไม่มากเท่าตำบลบ่อผุดและตำบลมะเร็ด

ส่วนอีกตำบลหนึ่งที่มีความเจริญไม่แพ้ตำบลบ่อผุดและมะเร็ดคือ ตำบลอ่างทอง เนื่องจากเป็นที่ตั้งของท่าเรือหน้าทอน หรือที่ชาวสมุยเรียกว่าย่านหน้าทอน เป็นชุมชนเกาะและท่าเรือ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมและการค้า มีจุดต่อรถสองแถวไปยังหาดต่างๆ บริเวณหน้าทอนนี้เต็มไปด้วยร้านค้าต่างๆ มากมายตลอดจนธนาคารและศูนย์ราชการ เช่น สถานีตำรวจและที่ว่าการอำเภอ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตำบลอ่างทองมีประชาชนจากภาคต่างๆ เดินทางผ่านไปมามากมายตลอดวัน